

ninger af økonomisk og social Art. Det er da kun naturligt, at jeg slutter med en let Omskrivning af den radikale Ordførers Ord forleden. Han sluttede med at sige, at alting skal jo have sin Tid, Ministeriet Neergaard ogsaa. Jeg vil slutte med Haabet om, at hvis der er noget, hvorom man kan sige, at det har haft sin Tid, det da maa være Systemet Ove Rode, baade i politisk og økonomisk Henseende.

Gamborg: Det vil formodentlig blive hørt med Tilfredshed, at jeg straks kan meddele, at jeg, da jeg paa dette Tidspunkt trænger mere til Middagsmad end til at tale, ikke vil tale om Valuta, om Sparsommelighed og Arbejde, ogsaa af den Grund, at jeg neppe kunde sige flere Nyheder om den Ting, end de foregaaende ærede Talere har kunnet. Det er en god Grund til at lade være. Jeg har kun nogle faa saglige Ting, jeg gerne vil have fremdraget.

Jeg fremførte under Finanslovbehandlingen i Fjor nogle Anker mod Finanslovens og Statsregnskabets Skikkelse og mod Formen af de dertil knyttede Anmærkninger. Jeg synes, det kunde have Interesse at se, hvorledes saadanne Anker virker, og hvilke Hensyn der er taget til dem. Jeg paaviste i Fjor, at Finanslovsforslaget og Anmærkningerne er vrimglende fulde af Fejl. I saa Henseende maa jeg sige, at det i Aar er langt bedre. Kontorerne har udarbejdet deres Forslag med langt større Omhu, end de havde i Fjor. Det betyder imidlertid ikke, at Forslagene i Aar er fejlfrie. Jeg kan pege paa en saadan Ting som, at de ti Excellencer, vi har den Ære at blive regeret af, et Sted staar opført med en samlet Grundløn af 18 000 Kr. Saadan staar det, og det vilde selv Oppositionspartierne finde billigt. Man kan føje et Nul til, uden at det vilde gøre Beløbet for stort. Nogle Fejl er der sikkert saaledes rundt omkring, men i det hele og store er Finanslovsforslaget udarbejdet med langt større Omhu end ifjor. Men Anmærkningerne er den samme uhandelige Bog som i Fjor med den samme vidtløftige, upraktiske Form for Opstillingen som tidligere. Men jeg kan meddele, at efter Forhandlingen i Fjor nedsatte Statsministeren et lille Udvalg bestaaende af Departementschef Schlichtkrull og, udpeget af Finansudvalget, Jensen-Sønderup og min Ringhed til at udarbejde et Forslag til en ny Form for Anmærkningerne. Dette Forslag har foreligget trykt for flere Maaneder siden, og kun de indviklede politiske Forhold har bevirket, at det ikke er kommet til Anvendelse. Men til næste Aar

vil formodentlig Anmærkningerne fremtræde i en langt bedre Skikkelse og være reducerede i Omfang, men med samme Stof, til tre Fjerdedele. Anmærkningerne er naturligvis Udenomsværkerne. Deres Systematik er ikke saa vigtig, men da selve Finanslovsforslaget og det dertil knyttede Statsregnskab er af anderledes stor Vigtighed, er det beklageligt, at det fremdeles fremtræder i samme Cigarhandlerregnskabskikkelse som i Fjor, og at der ikke er gjort noget Skridt til, at det kan blive forbedret. Jeg paaviste i Fjor, at man ved at trække Indtægten ved Embedsbolig fra i Lønningerne forvanskede baade alle Lønningskonti paa Udgiftssiden og paa Indtægtssiden og den Konto, som skulde vise Statens Indtægter af forskellige Aktiver. Det er der raadet Bod paa i Aar, idet man har faaet en særlig Indtægtspost paa ikke mindre end lige ved 900 000 Kr., som altsaa tidligere blev skjult ved, at Beløbet blev fradraget i Lønningerne. Det anser jeg for et Fremskridt. Men jeg kan ikke begribe, hvorfor man bliver ved at kalde denne Indtægtspost for „Frdrag i Lønninger“; en Indtægtspost er selvfølgelig ikke Frdrag i Lønninger. Det, at Indtægten inkasseres ved, at der holdes Beløb tilbage af Lønningerne, er en Sag for sig. Jeg henstiller, at man for Fremtiden indfører en anden Betegnelse for denne Indtægtspost: Huslejeindtægt eller Lejeindtægt af Embedsboliger, eller hvad man nu vil kalde den. Men ellers er hele Statsregnskabet og Finanslovsforslaget lige saa daarligt, som de har været hidtil. For en ikke saa kort Aarrække siden skrev jeg en Artikel i „Tilskueren“ om offentligt Regnskabsvæsen, hvori jeg kritiserede det stærkt. Der kom en ikke ringe Diskussion efter den Artikel. Et specifikt kommunalt Blad skrev, at det var en yndig Historie, hvis jeg vilde have et saadant Regnskabsvæsen indført i Kommune eller Stat; det vilde jo føre til, at man maatte holde uddannede Bogholdere til at føre disse Regnskaber. Jeg formoder ikke, det er Frygten for denne Konsekvens, der afholder Staten fra at indføre et ordentligt Regnskab, skønt det efter det, der foreligger, nærmest ser ud, som om man ikke i Statsbogholderiet har kyndige Bogholdere.

Lad mig tage et Eksempel. Det vilde være naturligt, om en eller anden vilde sige: Hvad staar Christiansborg Slot — nej, Christiansborg, Slot er for meget i denne Sammenhæng — den danske Stat i? Det kan man ikke faa oplyst i Statsregnskaberne. Udgifterne til Christiansborg